

XII. Aarteet.

— Näissä säkeissä ei ole mitään muutettua teidän suomennoksessanne. Mutta sanokaa minulle, mitä tuo taivaalliset aarteet ovat? Tavallisesti kai niillä ~~te~~ ~~lähellä~~ ymmärretään "vikeätä uskoa Jumalan armoon", jos yleensä niitä pidetään muuna kuin runollisena korupuheena.

— Jeesuksen sanat eivät ole korupuheita. Ne ovat hengen salamoitte ja totuuden ukkosjyrinä. Taivaalliset aarteet, joita Jeesus kirkoi opetuslapsiaan kokoomaan, eivät ole mitään ilmaistavama; niistä on hinta maksettava samoin kuin maallisista. Taivaallisia aarteita ovat kaikki ne rakastavat, rohkaisevat, luottamusta uhkuvat ^{ja siunaavat} ja hunteet, joita toiset ihmiset omistavat meille. Milla me ne ostamme? Omalla rakkaudellamme, lempeydellämme, avellamme, ystävyydellämme! Ja miksikä ~~ne~~ ovat aarteita, miksikä ne ovat arvokkaita? Sentähden että, ne ne muovailevat ja ne ne vahitellen muodostavat sitä ^{meidän} taivaallista ylösnousemusruumistamme, josta Paavali puhuu ja josta tulee meidän kuolemattom verhomme. Tämä on salasta ja syvää viisautta, käsittämätöntä materialisteille, mutta ne, jotka oman henkensä tuntevat, voivat ymmärtää. Elämänlaki on lausuttu ^{ilmi} Jeesuksen sanoissa:

9, omilla hyvillä teillämme. F toisten siunaukset